

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca 47-ik szám, hová a lap szerkesztői részét illető közlemények czimzendők.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DÍJA.

Egész évre 16 frt. v. 32 korona. Negyed évre 4 frt. v. 8 korona. Félévre 8 frt. v. 16 korona. 1 hóra 1 frt 50 kr. v. 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Telefon szám: 9.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

Telefon szám: 9.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

HIRDETESI DÍJAK:

Egy négyszög centiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reclam sora 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 frt.

Nyilttérli cikkek:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

ELLENZÉK.

Megváltás.

Budapest, febr. 25.

Szándékosan nem használok a „kiváltás” szót, mikor arról beszélek, hogy a függetlenségi és 48-as pártból harminczhárom képviselő kilépett. Mert úgy a kilépés ténye, mint annak indokolása, nem a kiválással járó nemesbűlést, hanem a megváltással járó elgyengülést jelenti.

A függetlenségi elvet az események előtérbe tolták.

Kik ezelőtt tartózkodó állást foglaltak el: az értelmiségnek köreiből az évek tanúságai sok embert gyűjtöttek a zászló alá. A kiből erőteljesen lüktet a nemzeti érzület: vágyait csak az állami önállóságban láthatja kielégíthetőnek. A ki nagy súlyt helyez gazdasági életünk fejlődésére: a közforgalmi adatok hosszú sorozatából meríti azon tapasztalását, hogy a vagyoni megizmosodásnak legelső feltétele az állami önállóság. A ki hazánk állapotát az államférfiúnak történelmi szemüvegén vizsgálja: jövőnknek egyedüli biztosítékát csak abban láthatja, ha Európa közjogi rendszerében Magyarország mint önálló tényező szerepel.

Ez a meggyőződés napról-napra jobban áthatja a nemzet rétegeit. Minden nap új bizonyítékot hoz napfényre az iránt, hogy a kiegyezés keretei szűkre vannak szabva. Deák Ferencznek legjobb hívei sem zárkoznak már el attól a vallomástól, hogy egyfelől megalkotni a paritást, másfelől úgy kiterjeszteni a haduri jogokat, hogy német nyelvű és osztrák szellemű hadsereg váljék lehetővé: ez egy politikai és jogi tévedés volt, mely hazánkat abba a dilemmába sodorta, hogy a törvény ellenkezzék az étellel.

A függetlenségi elv térfoglalása Bécsben aggodalmokat szül. Ott jól megszokták érezni az erkölcsi tényezők logikai összefüggését, és így tudták, hogy a magyar nemzeti eszme izmosodása karonfogva jár a függetlenségi elv terjedésével. Mind a kettőre csapást kellett tehát mérni. Így történt,

hogy Borossebesen a nemzeti eszmét, Kőszegen a függetlenségi elvet érte a korona lesújtó ítélete. Am, az óhajtott siker nem mutatkozott. Az ütésnek gyakran van romboló hatása; olykor azonban tömörítő hatása van. Ezuttal a függetlenségi elv hívei tömörültek. A bécsi számítás nem sikerült.

Hanem a Burgban nem szeretik a fél munkát. A ki nem ér czélt az egyenes uton, de célt akar érni, rálep a hosszabbik utra is. Műszaki nyelven serpentinának nevezik azt, amit politikai nyelven tekervényes utnak hívnak. Azt mondják, hogy Wekerle Sándor ur csodálatos világossággal tudta odaforint kifejtetni a közjogi ellenzéknek az egyházpolitikai reformakció által bekövetkező megsemmisülését.

A kérdés a következő csodálatos világosságban volt felállítva: vagy reform s ez által a kormánypárt összetartása és a szélbal megsemmisülése; vagy a kormánypárt szétomlása reform hiányában és ezáltal a szélbalnak vesztélyes megerősödése. Tehát vagy, vagy.

De hát mi összefüggés van a kormány reformakciója és a szélbal megsemmisülése között?

A felelet világos lehetett. A szélbal, ha ellenzi a reformot: önmagával jut ellenmondásba és elveszti értékét; ha pártolja: tekintve az akciónak évekre huzódó idejét, elveszti ellenzéki állását, tehát életműködésének feltételeit, mert akarata beolvad a reformot vezető kormány akaratába — öncélúsága megszűnik és egy lomha tömeggé lesz a kormány járszalagján. Ha pedig részben pártolja, részben ellenzi a reformot: akkor ketté szakad testben és lélekben s tekintve e pártnak temperamentumát, az egymás ellen való harcban fogják minden erejüket elforgácsolni és fölemészteni.

A mit mondanék, az nem elkészt bölcsessége az utólagos jóváhagyásnak. Hiszen mindenki tudja, hogy Bécsben a reformnak nincsenek hívei. Ha mégis hozzájárultak, arra erős ok működött közre. Ez az erős ok a We-

kerle Sándor ur említett alternatívája volt. Vagy, vagy. Vagy reform, vagy a szélbal erősödése. Mindkét dologtól irtoztak, hanem a szélbaltól jobban, mint a reformtól. Tehát inkább a reform, mint a szélsőbal izmosodása.

Abban az időben a hírlapok a bécsi elhatározásnak illetően indokát bőven szellőztették. Ez az indok, a főrendiház tárgyalása alkalmával, a politikai kombinációk bizonytalan homályából kilépett és a való ténynek pozitívását öltötte magára. — Széchenyi Imre gróf ugyanis, a ki közelebb áll az udvarhoz mint a nemzethez, kijelentette, hogy a reformot nem önmagáért fogadja el, hanem azért, mivel ebben eszköz lát a közjogi ellenzék megbontására. Ez a fontos kijelentés akkoriban nagy feltűnést keltett, a nélkül hogy pártunk tanúságot merített volna belőle. Mert hát, mi nem politikusok, vagyunk, hanem dogmatikusok.

Mi történt azután?

Pártéletünk a bomladoszás melegágyává lett. A bizalmatlanság és gyanúsítás sátrát ütött a lelkekben. A kormánypárt hírlapjai és emberei állandó táplálékkal járultak a bomlás elemeinek hizlalásához. Az „Egyetértés” nemkülönben. A reform ellenzőiben az a gyanu vert gyökeret, hogy a másik fél titkos paktumra lépett a kormánnyal; a reform pártolóiiban az a hit érlelődött meg, hogy a másik fél lemondott a szabadelvű haladásnak nagy ideáljáról.

Igy szakadozott szét az együttérzésnek minden nemes köteleke s a hosszas belső viszály így végződött a feleknek ágytól és asztaltól való elválásával.

Rosszkor és helytelenül történt.

Rosszkor, mert hiszen mindenki látja, hogy Bécsben az utolsó csapásra készülnek. A jelszó ki van már adva. A kiegyezés hívei fuzióra vannak meginválva. Az első kisérlet dugába dőlt. De jönni fog a második, a harmadik s végre is sikerül. A fuziót én is óhajtom, mert az a cél, melyet hozzá Bécsben fűznek, nem éretik el.

De a bécsi körök világos czélja a

közjogi ellenzék végleges megsemmisítése a fuzió által. Mikor tehát ilyen előkészületeket látunk, akkor bizony rosszul választottuk meg az időt a pártegység megbontására.

De helytelenül is tették. Mert okuk a kilépésre nincs. Világosan kitétszik ez a hozzám intézett levelük-ből, melyben azt állítják, hogy a többség „megtagadta hozzájárulását azon indítványhoz, mely a függetlenségi és 48-as párt programjának megalkuvás nélküli fenntartását mondta ki.”

Ez az állítás nem felel meg a valóságnak.

A programhoz való hűséget nem kellett manifestálni, mert ez a hűség senki által, senki irányában kétségbe vonva nem volt és nem is lehetett. Az értekezleten ez a pont még csak vita tárgyát sem képezte, ennél fogva szó sem lehetett annak a megtagadásáról, amit senki sem kívánt. Az értekezlet „szervezkedés” czéljából volt összehívva, nem pedig programalkotási czélból. Az értekezlet tehát illetéktelen volt arra, hogy programmszerű nyilatkozatot tegyen. Ha tett volna, hatáskörét lépte volna át.

Azt mondani a párt többségéről, hogy nem akar programjához ragaszkodni: egyszerű ráfogás. Érzik a kilépésnek, tehát a pártbomlásnak iszonyu súlyát, mely egész mértékben rájuk nehezedik s mivel indokot nem találnak, tehát ürügyet keresnek. Ez az egész-

Szervezkedésre voltunk összehívva. Nem tárgyalhattunk tehát egyéb kérdést, mint a mi a szervezkedésre vonatkozik. Nem tárgyalhattuk és nem tárgyaltuk a kisebbség indítványának azt a részét sem, mely kijelenteni kívánta, „hogy csak az lehet a párt tagja, a ki a párt határozatai ellen állást nem foglal.”

Köszönöm az ilyen pártegységet, de nem kérek belőle. 1874-ben Kosuth Lajos ilyen programot kívánt a párttól: „Magyarország legyen önálló független állam, mely sem törvényhozási, sem kormányzási tekintetben semmi más országnak alárendelve nincs.”

Mi kell ide, hogy a kaleidoskop képei ne ugráljanak s ne váltakozzanak?

Mi kell a léleknek, hogy tehetségeit koncentrálja s érzelmeinek, vágyainak és akaratának irányt adjon?

Tárgy, egy fix pont, a melyet a mindenségéből kiemeljen.

Ó te boldog tárgy te házassalándó ifju ur miattad háborítottam fel a tudós világot, miattad döntöttem fel a jó tiszaiak több ezer éves dogmáját, jer hát segítségemre s miénk leszen a diadal, szentül hiszem.

Ó, nézz belé, te fix pont, két szép nő nembe, hogy az is a tiédbe tekintsen, hogy akkor aztán ketten — mert egyedül én nem merem — kiálthassuk belé a világ fölébe: „heűzékámen, heűzékámen!”

Akkor aztán előre látom a babért, mit a döngető, elfogult tudós sereg fejünkre fon, hogy megmentettük őket sok éjszakának álmatlanságitól, a sok áldatlan spekulációtól, a sok áldatlan spekulációtól, fejében annyi tudvüsséget adva, a mennyi két pszelicai szép szem örökös vizsgálatából csak özőnölhetik. Az én megérdemelt dicsőségemet pedig még csak az tudná fokozni, ha egy Verne Gyula kapva az új tárgyon az én főhősködésem alatt megirná hosszú utazását a női szemekben.

Egyedül azt kötném ki, hogy utazzunk a két szemekben, mert azok tiszta fénye mellett biztosabb volna utunk a csillagos menyországba.

K—é J—f.

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1895. Február 26.

A női szemek pszichológiája.

Nem tudom, mit szólnának hozzá a boldogult és nem boldogult psychologusok, kik a lelket a szellemmel mindenütt, csak a szemben nem keresték és keresik. Mert hát azt még csak ki lehet magyarázni, hogy „a szem a lélek tükré”, hiszen szegény az egyetlen szerv, a melyre az átlátszóságot reá lehet erőszakolni, a melyben még a sugár megtörhetik, ha ugyan a léleknek van sugára, azaz, ha az annyiszor megénekelt szép, szebb és legszebb szemekből kilövellő sugáryaláb a lélek sugára, a melyben az teljes fenségében megnyilatkozik; — de mi lesz velem, ha a lelket egyenesen a szép szemekben keresem!

Bizonyára szerzőző tollatréám szegezne az egész tudományos tábor.

Egyik azért döngene, hogy miért nem hagyok békét a lelkeknek, a mikor az részekre darabolva olyan jól érzi magát a szívében, májában, epéjében stb., a másik pedig előre praeparálná az agyát, nehogy a szemébe ugorjék onnan a lelke.

Am ezeket a boldogult és nem boldogult tudományos bácsikat még megnyugtathatnám valahogy az eredményel, melyre hosszas döngetések után rábotolnak, hogy hát ez az ember oda való, a hol mindenkinek mindent lehet beszélni, de már a jó te-

naiak tudom, hogy rám öntenék a nipponiktól visszaerőszakolt haragjuk egész sárga-tengerét, ha az egyetlen boldogságtól is, a mi még hazájuk elvesztésével számunkra fennmaradna, kegyetlenül megfosztanám, ha a gyomrukban jól táplált lelket ferde szemökbe helyeztetném.

Ez már több volna a soknál!

Ugyanazért kénytelen vagyok a tudományosság nagyképű mezejéről félre vonulni; csak arra kérem ezeket a jó urakat, hogy nézzenek belé egyszer mélységesen a fekete nőszemekbe és nézzenek belé még mélységesebben a két nőszemekbe s a mit belőlük kiolvassanak, adogassák csak össze, hogy micsoda eredményre jutnak.

Mert hát azok a szemek olyanok, mint a lélek: kaleidoskop; mint a kameleon: ezerféle a színeváltozásuk.

Ott van bennük minden tehetség, a melyeknek nyilvánulásaiból összerakhatjuk a lelket. Szegény nők, vagyis inkább ti boldogok: gyengeségeitekben van a legnagyobb erősségeitek.

Mint a hogy a folyóvíz nem tudja feltartóztatni rohanó futását, — úgy tűnedezik fel szeméitekben a lélek érzelm-világának megmérhetetlen áradatát; de mint a folyóvíz rohanása mindent elsodor, úgy sodródik bele abba a bűbájos világba, a ki egyszer csak belétekintett és ha annak a világnak hullámain fel tudja fogni, harnat lesz az, a melyből új életre ébred; ha pedig zugva morajlik el feje tetten, örökre eltemetkezhetik részeibe.

Vigasztalás a minden vigasztalások

legnagyobbika leszen, — hogy a „circum dederunt me”-t annak az óriási zongorának hurjai rezgik el, a melyeket ő pengetni nem tudott.

Ime. hova jutottunk, a hol élni és meghalni lehet; a hol a lélek küld reánk életet, vagy halált.

Mi volna más a nőszemek mélységes mélyiben, mikor felderülnek, mint a hogy a mérhetlen égbolt kibontakozik a sötét éjszakából; mikor elborulnak, mint a befátyolozott csillagtenger; mikor kigyulnak, mint a mécsvilág; mikor rezegnek, mint az utolsó kinos lángnyaláb, mikor új lángra gyulnak, mint a már egyszer szenné hidegült fa; mikor izzanak, mint a láva, megfagyasztnak, mint a jég; háborognak mint a felriadt tenger s lecsillapulnak, — mint a megszelídült tenger; a mikor forognak, mint egy perpetuum mobile; a mikor oda vannak szegve, mint a nap a mozdulatlan éghez; a mikor elriasztanak; a mikor lekötnek, a mikor fednek és bátorítanak, a mikor sirnak és nevetnek, borulnak és ismét felderülnek; a mikor a kifelé törő sugármillió véghetetlen üdvösségével ismét visszafordul, hogy az elmerülőnek menyországot adjon?

Látjátok, ez a megújuló és elhaló érzelmek örökösen mozgó végtelen világa belefér egy olyan kis világba, mint a minő a női szem.

Észrevesz, mint a lélek, megismer, mint a lélek s ismerete tárgyhóhoz repdeső érzelmeinek milliói tapadnak, mialatt annyi alakja lesz, mint egy kaleidoskopnak és színe, mint a kameleonnak.

Hasonló és nem hasonló.

REGÉNY.

M. E. Braddontól.

Két kötetben.

Fordította: Amica.

Első kötet.

III.

Veszély.

(Folytatás.) (13.)

— Legalább van egy jó fia. — Na, na, ne nézzen olyan haragosan és bánatosan rám. Ismét eljárt a szám. Igérem, hogy szombat este a legkellemesebb hangulatban lesznek és megpróbálom a Deverill ezredes leányait bámulni. Mi a neve a férjes lady-nak?

— Baddeley.

— Mi? A mi családi összeköttetéseink között vannak Baddeleyek. Merem állítani, hogy a Baddeleyné férje valami távoli cousinunk. Ez a világ olyan nevéstégesen kicsi.

Chirwellből Adrián a paplakba sétált és abba a poros régi könyvtárba ment, hol a derék pap ezelőtt tízenkét évvel tanította s a tiszteletes urat az ő Jeremy Tajlorja felé hajolva találta, éppen abban az attitűdében és ugyanazon ruhákban, melyeket akkor viselt; Chadfordban azt beszélték róla, hogy a Taylor könyvein kívül soha sem olvas más könyveket és nem emlékeztek rá, hogy valaha a prédikációiban más tekintélyre hivatkozott volna.

Mosolyogva nézett fel, a mint Adrián bejelentés nélkül belépett, miután neki azon napok óta, midőn mint tanítvány járt oda, oly szabad volt a bejárás, mintha család-tag lett volna.

— Édes fiam, régóta nem láttam magát. — mondá a pap, vékony jobb kezét ki-

egyedül jogosult faktorának; hogy tehát meghajlik a többség akarata előtt. A ki a maga véleményét nem rendeli alá a többségnek, az nem megy bele a szavazásba, mert az ilyen embernek nem véleménye van, hanem ultimátuma. De itt mindenki szavazott. Tehát mindenki megtartotta az alkotmányos eljárás formáit. A többség tagjai közül senki sem sejtette, hogy a kisebbség ultimátummal dolgozik.

Látszik ebből, hogy a pártbontás tervszerűleg történt a kisebbség részéről. Nohát viselik is annak felelősségét férfias komolysággal s ne fogják rá a többségre, hogy nem kíván a párt programjához ragaszkodni. Ez a fogás nem enyhíti a felelősséget, hanem súlyosítja. Kétszeresen súlyosítja pedig azon körülmény, hogy éppen most csinálnak pártbontást, mikor az összetartásra és erőfeszítésre, a bécsi támadásokkal szemben a legnagyobb szükség van.

BARTHA MIKLÓS.

Politikai hírek.

A jövő évi költségvetés előmunkálatait, mint a „M—g” bécsi tudósítója jelenti, Albrecht főherceg halála megakasztotta. A közös hadsereg költségvetésének beállításánál a főhercegnek mint a hadsereg főfelügyelőjének, jelentékeny befolyása volt, úgy anyyira, hogy Albrecht főherceg katonai irodája rendszeres felülvizsgálta a hadügyminiszter előirányzatát. Albrecht főherceg befolyásának eltűnése valószínűleg maga után vonja az orosz határszéli erődítések gyorsabb tempóját.

Szentesített törvények. A hivatalos lap mai száma közli az 1895. évben kiállítandó ujonczok megajánlásáról, az ország erdélyi részeiben, továbbá volt Közép-Szolnok, Zaránd megyék és a volt Kővár vidék területén a megszüntetett urbéri dézsma kárpótlásánál visszatartott összegeknek kiszolgáltatásáról, valamint az 1874. évi XXXIV. törvénycikk (indemnity) hatályának 1895. április hó végeig való kiterjesztéséről szóló törvénycikk szentesítéséről. Ugyanezen törvénycikk az Országos törvénygyűjtő febr. 23-iki számában lettek hirdetve.

A függetlenségi pártból.

Mint Budapestről értesítenek, a függetlenségi és 48-as párt kedden, e hó 26-án d. u. 6 órakor értekezletet tart Bartha Miklós alelnök vezetése alatt, a melynek egyedüli tárgyát az elnökválasztás képezi, a mi Justh Gyula elnök lemondása folytán szükségessé vált.

A választás előrelátástól egyhangú lesz. Miután Kun Miklós, a párt egyik alelnöke, előzetesen kijelentette, hogy az elnökséget nem fogadná el, most két nevet emlegetnek. Szederkényi Nándor és Hoitsy Pál.

Arra az esetre, ha Szederkényiben összpontosulna a bizalom, az alelnöki székben is változás fog beállni, még pedig, nehogy úgy tűnjék fel a dolog, mintha Szederkényi Nándor megválasztása egyházpolitika-ellenes tüntetés volna, Bartha Miklós helyét Hoitsy Pálnak fogja átengedni.

A párt nagy reményeket fűz kifejlődő akciójához, a mi Justhok lépését illeti, a párt tagjai azon nézetben vannak, hogy a párt csak egy dolgot ismerhet el pártkérdésnek s ez a közjogi alap kérdése

A „M—g” a pártválság ügyéről elmélkedvén, többek közt következő érdekes megjegyzésekkel kíséri a kilépők elhatározását:

„Igazan szeretnők tudni, egyenesen és világosan, hogy mi az, a mi Komjáthy urakat kilépésre bírta és mi az, a mi az ő külön pártkörben való szervezkedésüket és a függetlenségi és 48-as párt elleni komikus dühöngésüket indokolja?

Justh Gyulát meg értjük. Végre ő egyéni felfogásában látja magát megsértné. Nem ismertett el az a kizárólagos joga, hogy ő és senki más lehessen a függetlenségi és 48-as párt minden bizottságának elnöke. Justh azt hiszi, hogy ha más is talál dolgozni a független és 48-as párt érdekében, akkor azzal nemhogy előbbre vitetné a párt ügye, de még hanyatlani fog.

A lefolyt választások igaz, hogy csufos kudarcokkal jártak, igaz, hogy minden körülben szégyenletesen elbukunk, igaz, hogy a néppárt és a kormánypárt versenyeztek a vallási fanatizmus felkeltésében és a függetlenségi és 48-as párt tagjainak félrevezetésében, nő ez nem nagy baj.

Erre nem szükséges a szervezkedés és az akcióba lépés. Fődolog az, hogy Justh Gyula legyen a bizottság elnöke. Justh Gyulát nem kárpótolta még az sem, ha ő megmarad az egész párt elnökének.

Nem kárpótolta, hogy kész volt az egész gyűlés egyhangulag kijelenteni, hogy az egész szervezkedési mozgalom nem irányul az ő személye ellen, hogy ő iránta. mint a párt elnöke iránt mindenki bizalommal viseltetik. Justh Gyulát sikerült Komjáthy uraknak neki heccelni, hogy tekintse magát személyesen megsértettnek és lépjen ki a pártból. Persze Justh nélkül az egész Komjáthy-féle mozgalom fiaszkot szenvedett volna, Justh kellett cégeznie. Sajnos, hogy erre magát Justh felhasználta.

Nem érdektelen, hogy mint esnek neki most Komjáthy urék Ugron Gábor személyének, szemére hányva természetesen az ő régebbi kilépését is. Mi csak azt hozzuk Komjáthy urnak emlékeztetőbe, hogy Ugronnak, mint a 48-as párt elnökének legkitartóbb parthive Komjáthy Béla Béla volt. Akkor természetesen nem volt Komjáthy urnak legkisebb kifogása sem Ugron elnöksége ellen.

A Berde-féle bünper.

Budapest, febr. 25.

A Berde Mózes-féle végrendelet-határozati pör tárgyalásához fogott ma a budapesti törvényszék. A bűneset előzményei a következők:

Két évvel ezelőtt Schwartz Ottó elmeorvosintézetében Berde Mózes dugzagdag erdélyi nábob meghalt, a ki 1881-ben, majd 1888-ban úgy végrendekezett, hogy 672 ezer forintnyi vagyonát az erdélyi unitárius egyháznak hagyományozta, míg vérszerinti rokonáról Berde Béla kolozsmegyei földbirtokosról nagyon mostohán gondolkodott. Berde Béla erről a végrendeletéről csak azután nyert tudomást, mikor nagybátyja már az elmeorvosintézetben volt.

A mint az öreg meghalt, a halálesetről felvett jegyzőkönyvben azt a megjegyzést tették, hogy létezik egy 1893. szept. 19-én alkotott szóbeli végrendelet, melynél dr. Török Árpád ügyvéd, báró Barkóczy Emil-továbbá Rein Béla és Tönca Sámuel intézetbeli szolgák voltak, mint tanúk jelen.

Ezeket a budapesti törvényszék polgári osztálya, a következő hónapban kihallgatván azt vallották, hogy előttrik Berde Mózes kijelentette, mikép minden vagyonát Berde Béla-nak hagyja, előbbi más értelmű intézkedése pedig semmises.

Az unitárius egyház, mivel az egész szóbeli rendelkezést gyanusnak tartotta, úgy maga Berde Béla, mint a tanúk ellen büntető panaszt emelt. A vádlottak között került időközben Grill Lajos is, a kit a többi öt terhelttel együtt letartóztattak. Az eset képzeltető szennyeződést keltett s noha a kir. tábla nemsokára elrendelte a vádlottak szabadon bocsátását, a tovább folytatott vizsgálat után az elsőbíróság valamennyit vád alá helyezte.

Ekkor a vádhatározat szerint Berde Béla, a tanúk ellen a hamis közokirat használásának büntette s a közokirathamistásban való részesség, — báró Barkóczy Emil, dr. Török Árpád, Rein Béla és Tönca Sámuel ellen a közokirathamistás és Grill Lajos ellen az ebben való bűnrészesség vádjá állott fenn. Visontay Soma dr. fellebbozott a határozat ellen, mire a kir. tábla, ha nem is szüntette meg az eljárást, lényeges változtatást tett a bűnpörben. Mig ugyanis a törvényszék hivatalból üldözendő közokirathamistást állapított meg, a másodbíróság, abból indulva ki, hogy a szóbeli végrendelet nem válik közokirattá, a tanuknak bíróság által történt kihallgatásával, a vádlottakat csak csalás kísérlete címén helyezte vád alá. Ezt a vádat pedig csak a panaszos kívánságára lehet üldözni s a mint hírlík, az unitárius egyház a tárgyalás során panaszát vissza fogja vonni, miután Berde Béla a kolozsvári törvényszék előtt folyó hagyatéki pörben a 672 ezer frtot illető igényről lemondott.

A mára kitűzött végtárgyalást a szűfőlésig megtelt nagy esküdtészi teremben kezdték meg, Eördögh András elnökelete alatt. A vádhatóságot Greguss Gusztáv dr. kir. alügyész képviseli, az erdélyi unitárius egyház részéről pedig Nagy Dezső dr. fővárosi ügyvéd jelent meg. A védelemben Visontai Soma dr., mint Berde Béla védője, Bártaszéki Lajos dr., mint báró Barkóczy védője és dr. Sik Sándor ügyvédek osztoznak.

A mai napra kitűzött végtárgyalás azonban egy más bűneset körül forgott, a melyben Barkóczy Emil báró játszott a fő- és sógora Török Árpád ügyvéd a mellékszerepet s a melyre bátran lehetne alkalmazni azt a címet, hogy „A bakfis.”

Barkóczy Emil báró fogalmazó volt

a pénzügyminiszteriumban s pár hónapra rá, hogy állását odahagyta, megismerkedett Roheim Náthán kereskedővel, a ki Torontál-megyében szeretett volna kincstári birtokot vásárolni. A báró magára vállalta az ügylet lebonyolítását, a miért 7—9 ezer forint összegűtötté volna markát, mely összegből azonban, mivel a kerek is úgy forog, ha megkenetik, néhány magasabb rangú tisztviselőnek kellett volna a markát megkenni. A birtok Leopoldván volt, mivel azonban az nagyobbára ártérletből áll, részben a földmívelési miniszteriumnak is van hozzájárulása, továbbá az egykori határvidéki lakók is perrel támadták meg. A pénzügyminiszternek tehát keze meg voltak kötve az áruba bocsátásnál.

Roheim Náthán, Barkóczy biztatására 142 ezer forintot ígért a birtokért, a ki magára vállalta a becsületes alkusz szerepét, az audienciáról azonban, mely Wekerle Sándor volt pénzügyminiszter előtt folyt volna le, oly hírral tért vissza, — hogy megbízója, már mint Roheim semmi szín alatt sem fogja megkapni a birtokot, mert kiküldött parcellázó hírében áll, vagyis, hogy elaprózza a birtokot az azt drága pénzén a parasztoknakára szózza.

Nagyobb része a birtoknak ingyen az ő kezén marad. Azt az ajánlatot tette hát Roheimnak, hogy kerüljön utakon más név alatt nyújtsa be ajánlatát, például a sógora Rajk neve alatt s vállalkozott arra, hogy odaadja az ő nevét tiszta jószívűségből a megkötendő gesztéhez. Roheim azonban energikusan tiltakozott az ellen, hogy Barkóczy báró az ő kompánistája legyen, ha nem aztán Rajk és társa név alatt benyújtotta az ajánlatát s letette az állampénztarba a szükséges 1420 frtos óvadékot.

A becsületes alkusz azonban, a ki mellesleg legyen mondva, örökös pénzavarral küzdött, mint a pénzügyminiszteriumnál járatos szakember, bement az illető előadóhoz, a kinek ez az ügy keze között volt, ott állítólag a referens beleegyezéssel a Rajk és társa aláírása után oda bigyesztette, hogy Barkóczy Emil báró, tehát úgy tűntette fel a dolgot, hogy ő az a másik ajánlattevő, így az óvadék fele része őt illeti, ennek megtérte után Roheim egy szép napon arra ébredt fel, hogy 1420 frtyai óvadékának felét, Barkóczy adósságainak fejében ennek sógora Török Árpád ügyvéd lefoglalta.

A mai végtárgyaláson Barkóczy azt állította, Roheim tagadásával szemben, hogy megbízója részéről fel volt hatalmazva arra, hogy az ajánlat alá nevét oda írja. Török Árpád ügyvéd pedig azt állította, hogy neki fogalma sem volt sógora üzemeiről, s ő jó hiszeműleg tette kezét rá annak óvadékára, mert hát az neki sokkal tartozott.

A tárgyalás folyik.

Az EMKE Székely-Udvarhelyt.

Székely-Udvarhelyt lesz az EMKE folyó évi rendes közgyűlése, valószínűleg pünkösdi másodnapján, június 3-án. Az egyesülethez az alapszabályok értelmében a vármegye és város részéről következő meghívás érkezett:

I.

Udvarhelyvárm. alispánja. Sz. 3617—1895. Az EMKE tekintetes Igazgató Választ-

mányának Kolozsvárt. A midőn Sz.-Udvarhely rendezett tanácsu városnak kérését ide mellékelve tisztelettel megküldöm, egyúttal van szerencsém Udvarhelyvármegye nevében is tisztelettel felkérni a tekintetes Igazgató Választmányt, hogy a f. évi ünnepélyes nagygyűlést a Székelyföld anyavárosában: Székely-Udvarhelyt kegyeskedjenek megtartani.

Ugy Udvarhelyvármegye, mint Székely-Udvarhely város köönsége kiváló szerencsésének és megtiszteltetésnek fogja tartani, ha ezen meghívásunkat a tek. Ig. Választmány elfogadja.

Fogadja a tek. Igazgató Választmány nagyrabecsülésem és kiváló tisztelem kinyilvánítását. Székely-Udvarhelyt, 1895. február 18-án. Ugron János, Udvarhelyvármegye alispánja.

II.

Sz. 40—1895. Az EMKE Igazgató Választmányának Kolozsvárt. Székely-Udvarhely rend. tanácsu anyaváros közönségének tudomására jöven az, hogy az EMKE f. évi vándor nagygyűlésének megtartási helye és ideje a legközelebbi választmányi ülésben határozatik meg: a város képviselő-testületének f. hó 16-án tartott értekezletében egyhangulag nagy lelkesedéssel hozott határozatával mely tisztelettel állított lettünk felhatalmazva arra, hogy ezen évi vándor nagygyűlésnek itten az anyaváros kebelében leendő megtartását kérelmezzük és ezen irányban meghívásunkat a mélyen tisztelt Egyesület választmányával közöljük.

Midőn ezen értekezleti megállapodás nyomán az /- alatti meghívó levelünket csatolni van szerencsénk: egyben teljes tisztelettel kérjük az igen tisztelt Választmányt, hogy meghívó levelünket szíves partfogásába véve az 1895. évi vándor nagygyűlésnek Székely-Udvarhely rend. tanácsu anyaváros kebelében lehetőleg a pünkösdi ünnepek idején leendő megtartását elhatározni s arról minket értesíteni kegyeskedjék. Székely-Udvarhelyt, 1895. febr. 16-án. Kassay Ignác, polgármester. Gálffy Endre főjegyző.

III.

Meghívó. Az E. M. K. E. 1895. évi vándor nagygyűlésének Székely-Udvarhely rendezett tanácsu anyaváros kebelében leendő megtartására.

Székely-Udvarhely rendezett tanácsu város közönségének régen táplált hő óhajta az, hogy az E. M. K. E. egyik vándor nagygyűlést itten az anyaváros kebelében tartsa meg. Midőn azon tudat, hogy eme gyűlés megtartási helye és ideje még tényleg meghatározva nincs, az a rég táplált óhajtnak elérhetőségéről bizto-it. Hazafias örömmel ragadjuk meg tehát az alkalmat arra, hogy az Emke hazafias, bétor és önfeláldozó harczosait, kik az Emke lobogója alatt a mindnyájunk szívében élő nagy czélokért odaadással küzdenek, anyavárosunk kebelébe hívassuk. Ez okból kiváló tisztelet és örömteljes lelkesedéssel hívjuk meg az Emke igazgató választmányát, a f. évi vándornagygyűlésnek itten az anyaváros kebelében leendő megtartására. S.-Udvarhely rend. tanácsu város képviselő testületének 1895. febr. 16-án tartott értekezleti ülésében Kassay Ignác, polgármester. Gálffy Endre, főjegyző.

tartva, míg a ballal még mindig a könyvét fogta. Mit csinált magával mióta nem láttam?

— Uj ismeretségeket csináltam; és arra kérem önt, hogy szombatban este jöjjen hozzánk ebédre és találkozzék velük.

És ekkor Adrián ismét leírta Deverill ezredet és a leányait, miután a papban sokal rokonszenvesebb hallgatóra talált, mint a milyen Freemantle volt.

Rockstone Reginald rendkívül finom érzést ember volt, nem birt valami mely tudományossággal, de azokat az auktorokat, melyeket ismert, jól ismerte, néhány költőt a javából teljes szívvel, lélekkel imádozt és minden dolgot a legmagasabb és szellemiebb állaspontból nézett.

— Szomorú helyzetűk lehet azon fiatal nőknek anya nélkül lenni és egy olyan atyával birt — mondá szeliden; és a férjes nőnek — a kiről azt hiszem, hogy szintén nagyon fiatal — mily szomorú lehet elválasztva lenni a férjétől.

— Éppen most várja haza — mondá Adrián — és pompás kedélyben látszik lenni.

A pap nőtlen ember volt, és mindenben a saját ura. Az eklésziája nem tartozott az első rendűek közé, de a jövedelme elég-séges volt egy olyan embernek, a kinek az izlés a legegyszerűbbek voltak, és saját vagyona is volt. Ő előkelő családból származott és a szíve gyökerig gentleman volt. A községhöz tartozó szegényei imádták, a vidéki emberek között levő barátai túrték mint ártatlan különözött. A kis hivatalnokok, a falusi doktor, s a kis városi ügyvédek büszkének tartották. Ezen osztálynak az ebédre való meghívását mindig visszautasította, ambar a feleségüktől elfogadott koronként egy egy csésze teát, hogy megmutassa, hogy nem nehezelt rájuk.

— Miért mennék másfelé ebédelni, kivéve ha sokkal kellemesebben ebédelhetek,

mint oda haza? — szokta volt mondani midőn lady Belfielddel az ő legbensőbb barát-néjával a közsege ügyeiről és a saját kedély-állapotáról beszélt. A saját tűzhelyem mellett vagy a kertemben eltöltött esték mindig becsesek előttem.

Szeretett könyveim ott vannak társaságnak, és az ők társaságát soha sem unom. Az én koromban levő férfinak a szabad estéi meg vannak számlálva. Nem kimélheti azokat eléggé.

Miért mennék el hazulról, hogy másfél óráig üljek egy cizfán rendezett konvenczió-nál ebédlő asztalnál, apró formalitások által körülveve, a stilt úri hus légkörében, és olyan emberek között, a kik úgy néznek ki mintha esteli ruhájuk pánczél volna, hogy türesnél türesebb beszélgetéseket hallgassak, visszafojthatatlan ásitásokkal küzdjem, s egy alkulcsár esetleges felszólalásának a gyötrel-mét túrjem. Ha ide jövök — vagy egy ilyen házhoz mint ez — testem olyan élvezetben sütkérezik, melyet elég Sibariata vagyok méltányolni; míg a lelkem az olyan lelkekkel, melyeknek csak nemes gondolatai vannak — felemelkedik és magasan szárnyal.

Itt könyvekről és szellemi dolgokról beszélünk; a faluban, vagy a kis városokban, politikáról vagy a személyekről beszélnek.

Tehát Belfield Apátságba mindig elment a pap, midőn meghívták. A lady Belfield lány hangja és rokonszenves modora különös bájjal bírt előtte. A mennyire az ő nagy és gyöngéd szíve asszony iránt érezni tudott, őt szerette évek óta, a Belfieldné özvegyének az első napjaitól kezdve, midőn megtérve, a férjét gyászolva, két fiával az Apátságba haza jött, bánatát minden bánat felett a legnagyobbabnak tartva. Ő a komoly harminczhét éves férfi, ki korához mérve öreg volt, vigasztalója és tanácsadója volt az özvegynek és a fiait nevelésben segítségre, Etonra ő készítette el őket és Oxfordra szintén.

tén. Ő, a ki más alkalmokkor soha sem áldozta fel azt az arany szabad időt, melyet oly nagyra becsült — azt az időt, midőn kedvező könyveit olvasta és azok felett álmódzott és ünnözött — lady Belfieldt a klasszikus nevelés elemeivel fáradozott, a névragozással, ighajtogatásokkal, Cornélius Nepossal és Liviusal bajlódott.

Adriánban szíve szerinti tanítványt talált és huszonöt éves korában Adrián még mindig az ő tanítványa volt, a görög szindarabokat még mindig élvezettel olvasta vele és büszke volt rá, ha Platonnak, vagy Arisztotelesnek valamelyik magasabb sorai felett vitakozhattak, vagy Horacziusról és annak az apró szokásairól beszélhetek, mint ha azt mind a ketten nagyon jól ismerték volna.

A Valentin nevelése nehezebb feladat volt. Úgyes, rest, önhitt, büszke és önféjt volt. Eleitől kezdve meg volt róla győződve, hogy ő többet tud, vagy jobban értette a mit tanult mint a tanítóját. Valentin tanítani olyan munka volt, mint a legkeményebb sziklából sima és formás követet vágni ki. Az anyag ott volt, csak lehetett volna vele bánni, de halálatlan munka volt és gyakran reménytelennek látszott.

A tanítvány soha sem kívánta megtanulni azt, a mit a tanító megakart tanítani. Midőn a jó pap Aeneidet kinyitotta, a fiu azt kiáltotta: „Egy batkát sem adok a klasszikuskokra” és „Don Quixottot” akart olvasni az eredetiben és haragudott a tanítójára, a miért az a kötelesség tört ki utjáról nem akart letérni, hogy őt spanyolul tanítsa.

— Ön jól tud spanyolul, az anyamtól hallottam midőn önt dicsérte — mondá Valentin; miért nem akar engemet spanyolul tanítani?

— Mert maga nagyon hátra van maradvá a latinban. Valentin, tanulja meg ezt előbb jól és majd segíteni fogom a Spanyolban.

— Majd később nem törődöm a spanyollal. Én most akarom azt tanulni.

Ilyen és ehez hasonló érvelésekkel szokott volt Valentin előállni. A fiu makacs volt, de a pap soha sem engedett a szeszélyeinek és talán ez volt az oka, hogy Valentin Rockstone urat jobban szerette mint bár kit mást Chadfordban.

De a férfiaság előhaladásával Valentin olyan sajátságokat tüntetett fel, melyek az anyja lojális barátját aggálylalt töltötték el. A pap nyugtalan volt midőn az ifju az Apátságban volt, de távollétében még nyugtalanabb volt; mindig félt, hogy az anyja rossz híreket hall róla.

A lady Belfield gondolatait és hajlamait oly szorosan tanulmányozta, a hogy csak az tud egy jellemt tanulmányozni, aki gyöngéd den szeret és ő tudta, hogy az anyai szív előtt a tévedő fiu volt a becsesebb.

— Ő mind a kettőt szereti, — mondá magában; Adrián éppen úgy szereti, a hogy egy jó anya a jó fiát szeretheti; de a másikat bolondul, vakon és bűnösen szereti — ha ugyan bűn egy szegény fiuból bálványt csinálni.

Szombatban este tíz percczel nyolcz óra előtt, a pap egy pompás tűz lángjánál kéjjelgett a fényesen kilivágított szalonban az üvegázi virágok kellemes illatában az új könyvek, napi lapok és havi füzetek között.

Lady Belfield a kedvező székében ült a tűzhely mellett, szeimeit az ajtóra függesztve. Az ösztöne tudtára adta, hogy a morcombi társaság el fog késni. Adrián az ajtó közelében időzött és kissé ideges volt.

— Az a kedves ifju úgy néz ki mint ha azt várná, hogy letartóztatják, — mondá Rockstone ur.

Aztán folytatta a társalgását lady Belfielddel, az általa olvasott új könyvekről kezdődőké. Ő azt szokta volt mondani, hogy neki nincs alkalma és ideje saját magáról

könyveket olvasni miután lady Belfield mindig au courant tartja.

— Egy értelmes asszonynak a rövid áttekintése egy selejtes könyvről mindig jobb mint a könyv maga — szokta volt a pap mondani.

A mint az óra nyolczat ütött Freemantle ur lett bejelentve a feleségével és a fiával. A Freemantle családot mindig katonai pontosság jellemezte. Mindnyájan jól voltak fegyverelve. Még Lucy sem késett el soha életében a leczkéről, vagy a templomból.

Freemantlené kezét szorított lady Belfielddel, s az idegeneket keresve körül nézett a szobában. Freemantle ur kitűnő ember volt, sok józan észszel de semmi műveltséggel és igen csekély emlékező tehetséggel. Ő soha sem nyitott ki egy könyvet és ritkán hallgatott a társalgásra, kivéve, ha az egyenesen a sportra vonatkozott, vagy a politikára, mi iránt kissé érdeklődött, vagy a saját ügyeit tárgyalta. Ő elfelejtette, hogy azért lett hiva, hogy valakivel találkozzék, s midőn elmúlt egy negyed kilenczre és az ebéd még nem volt jelentve, azon kezdett csudálkozni ha vajon lady Belfield nem változtatta-e meg a szokásait.

Lady Belfield és a barátja a községy ügyeiről beszéltek, a betegekéről és a szegényekről kiket majd minden nap meglátogatnak, koronként a pap is közbeszólt. Adrián még mindig az ajtó közelében időzött, úgy téve mint ha a Freemantle Jankó beszéde által mulattatva lett volna, a ki azon délután valami labda játékokban tüntette ki magát.

— Jól megvertük azokat a fiukat; éppen annyi időm volt, hogy haza menjek és felöltözzem — mondá Jankó.

— Adrián, a barátaid nagyon késnek, jegyzé meg lady Belfield. Mit gondolsz várakozunk még hosszabb ideig?

(Folytatás köv.)

„Itthon“ bálja.

Kolozsvár, febr. 26.

Az írók, újságírók és művészek „Itthon“ egyesülete, tegnap tartotta meg fényes sikerrel bálját a Redouteban.

A vigadó kopott falai ez alkalommal ugyancsak ki voltak decorálva oly fényesen és szépen, a millyent régen nem láttunk. A feljárónál a fenyves erdők illata fogadott. Fris fenyő-guirland és fenyő-ágakkal díszítette a terem minden részét. Minden ragyogott, minden mosolygott, mintha virágos, nap-sugaras tavasz nyílt volna ki egyszerre.

A rendezőség, már 9 óra előtt elfoglalta helyét és várta a vendégeket. A rendezői jelvény igen csinos ezüst, a protektorok jelvénye pedig aranyozott toll volt, a mi pompásan illett a fekete frakkhoz.

A bál díszelnöke, az őz Brassai bácsi is megjelent. Az őz tudóst, a ki 95 éve dacára is eljött zajos éjjellel fogadta a r-bizottság. A tudós, a legrégibb újságíró, elismerését fejezte ki a rendezőségnek, a kik mindent megtekintek a bál sikere érdekében. Azután a terembe lépett és 12 óra utáni maradt a bálban.

Kilenc óra után a Rákóczy felharsant, jelezve, hogy érkeznek a lady-patronessék, kik között először Bölöny Józsefné, aztán Óváry Kelemenné s végre gr. Beldy Ákosné érkeztek meg. A bál védőnőinek a rendezőség gyönyörű virágcsokrokat nyújtott át, melyet Zoltán virágüzlete sok művészettel készített el. Igazi remek bokréták voltak. Mikor aztán a lady-patronessék elfoglalták helyeiket az e célra készült podiumon, nemsokára kezdetét vette a tánc.

Pongrácz Laji kitűnő zenekara húzta a talpalát valót. Pongrácz bandája ritkítja párját és tánczra csak 5 tud igazán muzsikálni, lévén Laji is kitűnő táncos.

A második négyessel premiért mutattak be a mennyiben azt Vikol Simon, a ternékeny zeneszerző írta. A legkritikusabb tánczosok is előszerzőleg nyilatkoztak a négyesről.

A női tánczrend újságtartón és a három kolozsvári újságból összeállított lapokra volt nyomva. Igen csinos volt és leleményes.

A kedvől beszélni teljesen fölösleges. Olyan kedv volt ott, mely ritkítja párját és csak a hajnali órák felé ért véget. A kíváncsian szép és előkelő női közönség névsorát itt közöljük:

Asszonyok: Boross Györgyné, br. Bánffy Ernőné, br. Bánffy Zoltánné, gr. Beldi Ferenczné, Bölöny Józsefné, gr. Beldi Ákosné, dr. Brandt Józsefné, Bod Gyuláné, dr. Deák Albertné, Donogány Gergelyné, Dunky Kálmánné, Folly Adél, Szilágyi Béláné, doktor Farkas Gézánné, doktor Farkas Lajosné, Felszeghy Dezsőné, Farkas Ödöné, dr. Gyalui Farkasné, Gajzágó Antálné, Gámán Dezsőné, gróf Haller Györgyné, Horváthné, Hindy Árpádné, Hory Béláné, Hevesi Józsefné, Hatfaludi Józsefné, dr. Hintz Györgyné, Indre Lászlóné, doktor Issekutz Gyuláné, Inkeyné, özv. Jákey Eduárdné, Jákey Aladárné, Korbuly Józsefné, dr. Kunec Elekne, Kuszko Istvánné, Kiss Sándorné, Kabdebó Ferenczné, dr. Lázár Gyuláné, Mihályi Béláné, Merza Lajosné, Miháisi Mimi, dr. Óváry Kelemenné, Orbán Józsefné, Petky Ferenczné, Palóczy Lajosné, Szekula Ákosné, özv. Szappanyos Miklósné, Sebesi Samuné, Száváné, Székely Miklósné, K. Szerény Gizella, Szerény Gáborné, Székely Józsefné, Stuckheil Gyuláné, özvegy Szombathelyi Gusztávné, br. Splényiné leányával, Tamásy Istvánné, Vikol Andrásné, Valentini Adolfné, özv. Veszprémi Józsefné, Versényi Gáborné, br. Wesselényi Béláné, dr. Weisz Miksáné, Szilágyi Irma, Benel Kálmánné.

Leányok: Gr. Beldi Emma, Brandt Elza, br. Bánffy Anna, gr. Bethlen Irma, gr. Bethlen Tima, Balogh Ilonka, Bauer Klára és Teréz, Farkas Erzsé, Jákey Ilona, Inkey Gizella, Horyáth Paula, Hatfaludi Ilona, Hindy Erzsike, Kabdebó Irén, Kovács Lenke, Kunec Ilona, Kántor Irma, Mihályi Irén, gr. Mikes Rozália, Óváry Iluska, Orbán-nővérek, Petki Mariska, Pap Mari, Pischl Iduna, Sós Gizike, Szappanyos Vilma, Tokaji Etelka, br. Wesselényi Ilona, Veszprémi Ida és Róza, Valentini Aurora, Szalánczy Ilona.

MINDENFÉLE.

Kolozsvár, február 26.

— Az „Itthon“ javára a bál alkalmából még ma is történtek fizetések. Többen, a kik nem jelenhettek meg a létesítendő egytel iránt, azzal kívántak jóindulatuknak kifejezést adni, hogy felkeresték a pénztárnokot s adományokkal járultak az „Itthon“

alapja növeléséhez. Több oldalról pedig az iránt tudakozódtak, hogy ki az „Itthon“-nak a pénztárnoka? E tudakozódásokra a szerkesztőség nyomban a legnagyobb készséggel felelt, azonban a közönség tájékoztatására e lapok útján is közre adjuk, hogy az Itthonnak a pénztárnoka Székely Miklós gyógyszerész (lakik Kolozsvárt Széchenyi tér) kinek kezeihez intézendő minden az „Itthon“ illető pénz vagy érték-küldemény.

— Az „Itthon“ írók művészek és hírlapírók köre, holnap szokott szerda esti összejövetelt tart rendes helységében.

— MIÉRT...? Budapestben a nemzeti és opera-színházakban és Kolozsvárt a nemzeti színházban ma nem tartanak előadást. Miért...?

— Mánások mulatsága. Az erdélyrészi arisztokrácia hagyományos hushagyókéddei bálja ma veszi kezdetét az uri-kaszinóban. A pompásnak ígérkező mulatságra az arisztokrácia köréből ma sokan érkeztek Kolozsvárra.

— Gyászistentisztelet. Az erdélyrészi rom. kath. püspök rendeletéből ma az összes erdélyrészi rom. kath. teplomokban gyászistentisztelet volt. Kolozsvárt a főtéri templomban volt Istentisztelet. A polgári hatóságok élén gr. Beldi Ákos főispán jelent meg a gyászistentiszteleten.

— Személyi hír. Bethlen Gábor gróf orsz. gyűlési képviselő s az Emke elnöke tegnap Kolozsvárra érkezett s az „Itthon“ tegnapi bálján megjelent.

— Gyermek-mulatság. A m. kir. állami tanítónőképző-intézet épület dísztermében vasárnap f. hó 24-én d. u. igen kedélyes leánygyermek mulatság volt. A gyakorló iskola hat osztályának növendékei az intézeti igazgató nejeinek, Lázár Gyuláné urhölgynek vendégei voltak. Már 3 óra előtt gyűltek össze a leánykák az intézet dísztermében, 3 órakor már tánczra került a sor, zongora játéka mellett; az 5 órai uzsonat újból táncz követte. A zongorázást valamint a tánczosok teendőit az intézetben elhelyezett tanítónő képző növendékek felváltva végezték az igazgatónővel együtt mindent elkövettek, hogy a leánykák kedélyesen mulathassanak, — sőt maga dr. Lázár Gyula tanár ur is rendre tánczoltatta az egyes kis leánykákat. Esti 7 óráig tartott a kicsinyek mulatsága.

— Mensa-émléklap. Gámán Dezső nyomdatulajdonos abban a kellemes meglepetésben részesítette a mensa-est rendezőit, hogy a márcz. 2-án tartandó első mensa-est emlékére és a jó cél elmozdítására kiadott mensa-émléklap nyomtatását és egész kiállítását a fiatalság szeretetéből és a nemes cél érdekében teljesen díjtalanul vállalta el, miért is a legnagyobb hála illeti. A mensa-émléklapja szinte 40 egyetemi hölgy, az az egyetemi tanárok feleségei és leányai irtak nagyobbára költői nagy bölcséleti gondolatokat s már e specifikus volta miatt igazi könyvészeti ritkaság lesz.

— Ingyenes előadások. XII-ik igen érdekes és tanulságos előadást tartott vasárnap d. u. dr. Friedmann József a vegytani intézet tágas termében, melyet ez alkalommal a szép számmal megjelent hallgatók teljesen megtöltött. Az előadás tárgyát a savak képeztek Igen érdekesen szóllalt az előadó az alchimisták buvárkodásáról, kiket leginkább az vezetett, miként lehet az átalak felfedezett vegytani dolgokat ipari és kereskedelmi célokra használni. A chemia fejlődésének tárgyalása után áttért előadó a savakra, s a savaknak tulajdonságaira. Bemutatta több nemű kísérletet alapján a térleges és nemleges elemek tulajdonságait, melyeknek igen sikerült bemutatásai a jelen volt hallgatóság többszöri tetszésével találkozott. Tovább 5 negyed óránál tartott és szakértelemmel előadott szabad előadás után a jelen volt hallgatóság előadót lelkesen megjelenezte. Dr. Friedmann József urnak szívesfőgeért Balázs K. József ip. egytl. titkár mondott egy a bizottság valamint a jelen voltak nevében köszönetet. Végül köszönetet mondya dr. Fábinyi Rudolf egy. tan. urnak a helység átadásáért, tudomására hozott a hallgatóságának, hogy a jövő vasárnap Kovács János főgymn. tan. fog a városház gyűlés termében előadást tartani, az előadáson mint egy 250-en voltak jelen, kik között ott láttuk dr. Fábinyi Rudolf egy. tanár uron kívül Melicko Frigyes, Rozmanits Timót, dr. Gergely Albert, Kovács Béla, dr. Ruzitska Béla, dr. Czetz Dénes, dr. Nyiredi Géza, Michl Ignác és Rónai Béla urakat.

— A mensa academica estélyének rendező bizottsága a következőképen alakult meg. Elnök: Heppes Aladár, alelnökök: Ferencz József, Kozma Endre, Grátz Gusztáv, titkárok: Imre Sándor, Gotthárd Kálmán, pénztáros: László Ferencz, jegyzők: Éjszaky Ödön, Csányi Árpád, ellenőrök: Perl Ottó, Szőke Lajos. Az estélyre, mely nagyon sikerültnek ígérkeznek, a meghívók már szétmentek. — Azok kik tévedésből nem kaptak volna meghívót és arra igényt tartanak, forduljanak vagy az estély vagy a mensa-bizottság elnökéhez (Egyetemi Kör). A belépő díj: személy-jegy 2 frt, családijegy (3 személyre) 4 frt. Jegyeket előre válthatni az egyetemi körben és Polez A. főtéri papírüzletben.

— Berde Mőzes hagyatékai ügye. Ebben a nagy port fölvert ügyben a tegnapi napon nevezetes fordulat történt. A panaszos unitáriusok egyházközsége ugyanis a családi kísérletre szóló magán vádat visszavonta s így a budapesti törvényszék az ügyet előreláthatólag be fogja szüntetni Berde Béla, b. Barkóczy Emil, Török Árpád, Rheim Béla és Tonca Sámuel vádlottak ellen. A végtárgyalást tehát csak a Roheim Náthán panaszára alapított család ügyében fogják megtartani b. Barkóczy Emil és Török Árpád vádlottak ellen. Erődekes ez ügyben az, hogy a törvényszék minden valószínűség szerint dr. Wekerle Sándor volt pénzügyminisztert is meg fogja idézni tanúnak, mert b. Barkóczy Emil hivatkozott reá.

— Kinevezések. A vallás- és közoktatásügyi miniszter Dancs Bertalan kir. tanfelügyelőt eddigi minőségében Háromszék vármegyéből Ung vármegyébe, Szabó Géza kir. tanfelügyelőt eddigi minőségében Hont vármegyéből Csik vármegyébe és Csányi Viktor, a pest-pilis-solt-kiskunmegyei kir. tanfelügyelőségnek alkalmazott kir. tanfelügyelőt egyelőre ideiglenes minőségben Háromszék vármegyébe helyezte át. A kolozsvári ítélőtábla elnöke Bálint József végzett joghallgatót a kolozsvári ítélőtábla kerületében díjas jog-gyakornokká nevezte ki.

— A Margitsziget ügye. József kir. herczeg uradalmi igazgatója, Libits Adolf arról értesítette Kamermayer polgármestert, hogy a kir. herczeg visszavonta a Margitsziget eladására vonatkozó ajánlatát és így a főváros azzal többé nem foglalkozhat.

— Huszárbravour. Balogh, Ghy-czy, Morvay és Perczel honvéd huszár-hadnagyk elhatározták, — hogy megtekintik a szép leányokat zalaegerszeg megyei bálban. Mivel hófúvásos, vonatelakadó idő járt, abban állapodtak meg hogy more patrio, lóháton teszik meg az utat. Egy csuf, zimankós napon el is indult a négy fiatal tiszt d. u. 2 órakor Budapestről s még az nap este büszke galoppban vonultak be az ősi koronázó városba Sz.-Fehérvárra. Innét másnap reggel indultak s az óriási hózivatar dacára is, mely útjokat álta — meg se törve, meg se fogva — délbén már Veszprémben ebédelték a legpompásabb étvágygyal. — Délután fél 3-kor tovább indultak Tapoleza felé de a vihar most oly erővel zúdult ellenük, hogy Tapolezára már — késő este — bár meg nem törve, — de megfogva érkeztek. — Kettén, utközben visszafordultak és vonaton mentek vissza Budapestre. A kik még mindig hősiég daczoltak a dühös zivatarral: Morvay és Perczel hadnagyk voltak. Kettőjük ellen most már a felsőbb hatalmak összes haderejüket mozgósították s így Tapolezán már ő nekik is kapitulálniok kellett. Csak harmadnap rándultak át Keszthelyre s onnét — egy napi pihenés után — lóháton visszamentek Budapestre. — A zalai szép lányokat tehát nem láthaták meg, hanem azért eza kis lovaglás bátran beillik huszárvirtusnak.

— Mikor szép az asszony. ? Turinban az asszonyok szépsége kövérségüktől függ: A leghizotabb a legszebb. A mikor egy özvegyen maradt férj újból nőstülni akart és már választott is, jegyese szüleinek egy karcsotart, egy övet és egy gyűrűt küld, melyet ez elhunyt asszony viselt. A szülők addig tartoznak leányukat hízalni, míg ezek, a tárgyak mind úgy simulnak hozzá, mint a keztyük. A mint ez az állapot bekövetkezett elvezetik a leányt jóvendőbeli jérjéhez, ki — tényállás igazolása után — kitűzi az esküvő napját.

— Lázadás Marokkóban. A Havas-ügynökségnek jelentik Tangerből: A felkelő törzsek betörték Marakesbe és ott fosztogattak. Véres összefutkozésekre került a dolog benszültöttekkel, mely alkalommal számos emberélet esett áldozatul. Mint jelentik, az izraelita negyedet meg fogják védelmezni. Gibraltarból egy angol fragatt érkezett ide.

— A százszok és a millennium. Nagyszebenből írja tudósítónk: Szebenmegye talán az egyetlen vármegyéje az országnak, a hol a millennium alkalmából nevezetesebb manifestációk nem várhatók. Az ott lakó oláhság teljesen visszavonul a millenniumi mozgalmaktól, a szász elem szerepel ugyan majd a kiállításban, maradókat alkotást azonban nem tervez. A magyarság ebben a vármegyében oly csekély számot tesz ki, hogy az elmultr ezredéhez méltó monumentumot állítani a vármegye területén pusztán a magarejéből nem képes. Az állami gimnázium tanári kara mindezeket belátva, elhatározta hogy az ország ezredéves fennállása alkalmából Szebenmegye lakosságának népszert felolvasásokat tart a vármegyeház nagytermében, a melyek kizárólag a magyar nemzet ezredéves múltjával foglalkoznak és a melyeknek célja megértetni az idegen ajku honpolgárokkal azt, hogy jólétükért, melyet a magyar államtól nyerne, mivel tartoznak a honalapító magyar nemzetnek. Az első felolvasást Kárpáthy Gusztáv tartotta. A magyarság kíváncziorlása és a honfoglalás cimen. A szász elem a vármegyeház nagytermét zsufoklágis megtöltötte, a hazafiasabb passzusoknál lelkesülten éljenzett. Az első felolvasó eset. alatt egészen fölmelegült a

nemzet ezredéves ünnepe iránt s alapos reményük van rá a kezdeményezőknek, hogy még a felolvasó-ciklus tartama alatt akcióba viszi a lakosság a millenniumnak Szebenmegye területén való megörökösítése tárgyában.

— Hirdetések a víz alatt. Eredeti és érdekes ötlete támadt a genfi fényképészeti társulat igazgatójának. A svájci fényképész ugyanis a folyók és tavak fenekén akar hirdetésekét alkalmazni, melyek a közlekedő hajók és csónakokról láthatók volnának. — A hirdetésekét minden képzelhető színben farsa festik és faragják. Az első kísérlet a genfi tóban fényesen sikerült, de a földaláló hasznában mindenesetre osztozni fog az államkincstár is.

— Ő nem fél. Nevelőnő: De édes kisasszonyát! Mi jutott eszébe? Istenkém, mily vigyázatlanság. Ön találkozon volt egy fiatal emberrel?

A leány: De kedves kisasszony, hiszen csak az ablakon keresztül beszélgettünk.

Nevelőnő: No jó, jó, de mégis. Ki tudja? És kegyed nem félt semmitől?

A leány (ártatlanul: Miért félttem volna? Hiszen ő is ott volt,

— Csipőskritika. Mascagniról, a talán tultermékeny opera-íróról, ki dalmítveinek szövegét idegen irodalmakból szereti meríteni, valami epés kritikák azt írja most, hogy legközelebbi operájának tárgya azonos lesz Homér Iliaszával, mely tudvalegleg nem tartozik a legrövidebb poemák közé. Hogy lefőzze Leoncavallót, legfelélmesebb vetélytársát, kinek „Bajazzo“-jában a prologus oly nagy feltűnést keltett Mascagni az ujooperájában asug számára ir egy nagy magánjelenetet. Igen hatásosnak ígérkezik „a páholynyitogatók kara“ is, valamint a recitativa, melyet az első erkélyen „müködő friss vizet tessék — leány“ fog élekelni.

— A perza trónörökös európai körutat tervez. Mint az Ager-Badjan tartomány kormányzója állandóan Taurisban lakik, a honnan legközelebb Teheránba készül. A mint atyjától megkapja a szükséges utasításokat, augusztus vége felé utnak fog indulni. Első sorban Párisba fog ellátogani, a hol mindegy hét hónapot szándékozik eltölteni. A trónörökös aztán sorra veszi Európa összes nagyobb városait.

Mégis a svábról.

„Ha nem csordul, cseppen“, azt felelé egy kis boltos, midőn kérdék tőle, hogy van-e bál keresete? — Érje meg hát olvasóm is azzal, ha nem kaphatván meg tőlem a Ledain receptjét a svábok kiirtására, surrogatumokkal kell megelégednie. Hadd pótolja a meny-nység a minőséget, mert afféle pótszert nem egyet ajánlanak.

Egyik az, hogy a hová járn szoktak a svábok, fosforos tésztával kent kenyér-falatoakat kell elszórtan rakosgatni. A rovarok nagyon kapnak rajta s elvesznek tőle.

Szintugy szeretik a következő család-keket is:

Hánytató borkó (Tartarus stiboratus) 1 sulyrés.

Buzaliszt 10 sulyrés.

Porczukor 10 sulyrés.

Jól vegyítve kis adagokban el kell rakosgatni.

Minden méreg nélkül is lehet pusztítani a következő módon:

Egy nagyon sima mázos medencét, a melynek az oldala függőleges, körülbelül egy decziméter magasságu legyen, éjjelre letesznek a földre s így egy kevés sert, vagy tojjet töltönek belé. Hogy a svábok beléje mászhassanak, körül kell keríteni flannelle, a mely oda felmászván, belé potyognak a medencébe s aztán a sima falon nem tudnak felkapaszkodni, ugy reggel rakásra gyűltve találják és vízzel leforrázzák őket.

Probatum est.

W.

Az Itthon-bálból.

— Szerk. kérdés és felelet. —

„Tekintetes Szerkesztő ur! Legyen szíves a szerk. üzenetekben megírni, hogy ugyan olyanok-e az írók, művészek, újságírók, szóval ezek az u. n. bohéme emberek, a minőknek regényekben, novellákban és szindarabokban festik őket, hogy t. i. a nyelvükön sohasem azt hordják, a mit a szívükben? S igaz-e az, hogy az újságírók mindent csak egy napi ügynek tartanak, még a szerelmet is? S hogy minden napnak meg van a maga története mindenben még a szerelemben is.

De kérem a szerk. urat, igazságosan megírni azokat a dolgokat, és minél előbb, mert én nem tudok addig nyugodtan lenni, mely ezeket meg nem tudom; mert az este az Itthon-bálban... a mely nagyon szép bál volt... én, azaz nem én, hanem egy... azaz, ez nem tartozik a dologhoz; hát kérek

a szerk. üzenetekben feleletet a fenti kérdésekre Mezei virágnak.

Mezei virág. Kérdéseire az újságírók tulajdonaihoz híven, szeretnék a lehető legudvariasabban felelni. Azonban nem tudjuk, mely esetben volna udvarias a felelet: akkor-e, ha igaznaknak jelentenők ki azokat, a miket a bohéme-emberekről irnak, vagy pedig ha letagadnók őket.

Mert az újságíróknak s általában a bohéme-embereknek első és elválaszthatatlan tulajdonuk az udvariasság.

S talán épen ez az oka, hogy a bohéme-emberek a fenti, éppenséggel nem hízegő vonásokkal jelennek meg a regényekben és színművekben. Maguk írják meg magukat s a velük született udvarias szerénység az, a miért olyanoknak rajzolják magukat.

De valósággal talán nem olyanok. Hihetőleg tudnak szeretni is, nemcsak egy napig, de örökre, melyen, igazán.

S lehet, hogy csak onnét terjedt el róluk az a vélemény, mintha csak egy napi dolognak tekintenők a szerelmet, mivel igen gyakran őket veszik csak egy napig, vagy egy estén komolyan a szerelemben.

A szép, mély érzésti, szelid mezei virágokat mindenesetre nagyon sokáig, örökre tudják szeretni.

Boheme.

LEGUJABB.

(Az „Ellenzék“ eredeti táviratai.)

Bánffy Dezső pályadíja vigjátékra.

Budapest, febr. 26.

Bánffy Dezső báró (talán mert mint a ház elnökének sok történeti vigjátékot volt alkalmá látni s azok neki szerföltött tetszetek?) képviselőházi elnöksége korában, 400 frt pályadíjat tűzött ki — az akademia utján — történelmi vigjátékra.

A pályázat eredményét, Eötvös Loránd báró elnöklete alatt, tegnap hirdette ki a Gyulai Pál, Bánóczy József és Vadnay Károlyból álló bíráló bizottság.

Három pályamű érkezett be s nyertes a „Zsolt ifjusága“ cz. vigjáték szerzője lett.

A vigjátékról vajmi kevés jót mondhatt a bíráló bizottság, de a pályázat feltételei értelmében, mint a legjobb beérkezett műnek oda ítélte a jutalmat.

A mű szerzője Somló Sándor, a nemzeti színház színművésze.

Pánik a tőzsdén.

Budapest, febr. 26.

A bécsi és budapesti tőzsdén tegnap este óriási pánik volt, minőre nem emlékeznek, csak háborus idők alkalmából.

Minden értékpapir hanyatlott.

Este azon hírre, hogy az osztrák hitelintézet tizenkilenc forint osztalékot fizet, minden ár valamivel feljebb szökött. De Kornfeld Zsigmond, a magyar leszámítoló bank elnöke ellen, ki a pániknak első sorban volt okozója egy kis dividenda által, óriási tüntetések voltak.

Berde-féle bűnpör.

Budapest, febr. 26.

A Berde-hagyatéka ügyében ma folytatták a végtárgyalást. A tegnap letárgyalt Roheim-féle panasz dolgában, miután Barkóczy védője újra kérte Wekerle Sándor beidőzését, a törvényszék ezt mellőzni határozta.

Elnök ezután jelenti, hogy a bíróság megkezdi a 672 ezer frtos hamis szóbeli végrendelet tárgyalását.

Mielőtt a bizonyítási eljárás kezdetét venné, a panaszos unitárius egyház és Ferencz József unitárius püspök képviselője Nagy Dezső a per érdemére kíván nyilatkozni.

Berde Béla, a részükről kohlontak állított szóbeli végrendelet alapján a kolozsvári törvényszékhez, hol a hagyaték per foly, örökösödési nyilatkozatot adott be.

De utóbbi igényéről lemondott és elismerte Berde Mőzesnek 1881. és 1888-ban készített írásbeli végrendeleteit.

Ezek szerint az unitárius egyházat tette örökössévé.

Miután a kilátásban volt sérelmet elhárítottá, az unitárius vallásközönség, melynek hitelveibe itközik a bosszuállás immár ok nélkül felhívni nem kívánja tovább bűnvádi eljárás folytatását.

A panasztól eláll.

Greguss altágyész erre kijelentette, hogy a panaszos előterjesztésének ama része előtt, mely vallási momentumra hivatkozik, tisztelettel hajlik meg, de itt mind az igazságszolgáltatás közegeinek mindenkinek kötelessége az állami jogrendet megvédeni.

Kéri a tárgyalást mindenesetre megtartani.

Hol isszák a legtöbb teát.
Angliában, mert ott évenként éppen annyi tea fogy el, mint a mennyi mind az öt világészében összevéve. Angolországban évi fogyasztása körülbelül 215 millió fontra, tehát naponta mintegy 600 ezer fontra. E roppant fogyasztással szemben furcsának tűnhetik fel, hogy egyes kereskedők még ezt az óriási keresletet is fokozni kívánják különféle fogásokkal. Egy kisebb kereskedő például mindenkinek, a ki nála egy font teát vásárolt jutalmul egy tiz font sterlingről kiállított bont adott a melyet haladéktalanul be fog váltani mihelyt 120 ezer ládateát eladott. Valaki aztán kiszámította, otthon, hogy még azon esetre is, ha a kereskedő hetenként 1000 fontot tudna eladni, 230 év múlva jutna csak abba a kellemetlen helyzetbe, hogy bontjait beváltsa. De ki is kellene akkor aztán fizetnie annyit,

a mennyi egész Britannia adósságának a fele. A bíróság a kereskedőt a turpisságáért tiz font sterling erejéig megbírságolta.

A mozdulatlan utazó. Megírtuk annak idején, hogy az ipolyági kórházba egy intelligens külsejű nőt vittek be a vonatról, a kit még álmából fölrázni nem lehetett. A hölgyet — mint tudósítónk írja — ma reggel kihallgatta rendőrség. A nő nem nánában szenved, sem nem hipnotizáltak, mint eleinte gondolták. Tizenegy esztendővel ezelőtt, mikor a leány oltár előtt állt vőlegényével a hatóság megjelent és a vőlegényt letartóztatta! Súlyos büntetést vádolták a férfit és ő fölkereste, hogy kérdőre vonja. Vőlegénye sirva kérte bocsánatát s aztán revolvert rántott elő és agyonlőtte magát. Vőlegényének az ő szemelattára elkövetett öngyilkossága oly borzasztó hatással volt rá hogy azonnal elájult. Azóta gyakran visszatér önkívületi állapota s ilyenkor négy-öt napig fekszik mozdulatlanul. Így jár ez-

uttal is, a midőn Párkány-Nánáról Lévára akart utazni, de betegsége elővette s Lévára helyett Ipolyra vitték. Neve egyébiránt Szimoncsics Karolin s budapesti illetőségű, a hol himzéssel foglalkozik. A szolgabíró elbocsátotta a nőt, a ki egyvegyben öt napig aludt Ipolyán.

A hó ellenállása. Nevezetes felfedezéséről számol be párisi tudósítónk. Az ez idei nagy havazások alkalmával Franciaország különböző pontján kísérleteket tett a Lebel-lövegek áthatolási erejének szempontjából s arra a felfedezésre juttatnak, hogy míg azok a két méter vastag földrétegen egy méter vastag fatörzsön és 30 centiméter vastag falakon könnyen áthatolnak, addig a jól lefúrkózott hó sokkal nagyobb ellenállást gyakorol, úgy hogy az 50 lépésről egy 2 méter vastag hórétegbe lőtt golyók 175 centiméternyi mélyre jutottak. E jelenség tanulmányozását nyomban elrendelték s okainak kifizérése után az ellenintézkedésről is gondoskodni fognak.

Ujságíró hölgyek. A Clevelandban megjelenő Plain Dealer című reggeli ujság mult heten a csütörtöki lapját a Friendly Inn nevű nőegyletnek engedte át. A Plain Dealer azon a napon kizárólagosan nők szerkesztésében 52 oldalon, 150 ezer példányban jelent meg. A hölgyeknek volt terük arra, hogy kedvükre kibeszélhessék magukat. Elképzelhető, milyen cikkek kerültek ki a szép asszonyok tollából. Egy kijelentette, hogy szavazó polgár akar lenni, a másik az alsóházba vagy éppen a szenátusba szeretne bejutni, míg mások egészen komolyan foglalkoztak azzal, hogy miért ne lehetne a nők közül elnököt választani. A férfiaknak egész jó tanácsokat szolgálnak, többi között azzal, hogy a férfi már 7 órakor este legyen otthon, hogy ne kártyázzék és ne igyék. A nőtelen férfiak nőüljenek meg minél előbb, a nők emberek pedig reggel rakják meg a tüzet, mert ez az ő kötelességük, nejeikkel pedig ne feleseljenek, mert az asszonynak mindig igaza van. Egyhangulag elhatározzák, hogy az utolsó szó mindig az asszonynak legyen. (Ezre nem volt sztkés, mert hiszen ez már öröktől fogva tényleg így van.) Végre mindannyian megegyeznek abban, hogy a férfi az isten legtekétebb, csókolni való teremtese s hogy az amerikai férfi a legudvariasabb és legzebb a világon. A kis tüzet nyolcezer dolláron fölül jövedelmezett az egyletnek.

NEMZETI SZÍNHÁZ.
Kolozsvárt, 1895. szerda, február hó 27-én.
Somlóné Vadnay Vilma utolsó vendégföléptével:
ÜDVÖSKÉ.
Felelős szerkesztő:
BARTHA MIKLÓS.
Segéd-szerkesztő és kiadó lap tulajdonos:
MAGYARY MIHÁLY.

H I R D E T É S E K.

Sz. 1202—1895.

132. (2—3)

Sz. 2386—1895.

134. (1—2)

Pályázati hirdetmény.

Brassóvármegye alvidéki járás főszolgabírája részéről ezenel a földvári körállatorvosi állomás betöltésére pályázat nyitattik. Ezen körhez Földvár székhellyel még Veresmart, Szászmagyaros, Krizba és Apáca nagyközség tartozván; felhivatnak azon okleveles állatorvos urak, kik ezen évi 600 frt fizetés és 150 frt lakbérrel díjazott állomást elnyerni óhajtják, hogy az 1888. évi VII. t.-cz. 117. § értelmében felszerelt, nyelvismereteiket és eddigi alkalmatosságukat kitüntető folyamodványukat **1895. évi márczius hó 10-éig** terjesszék hozzám be.

A megválasztandó körállatorvos községi tisztviselővé válván, teendőit az 1888. évi VII. t.-cz. 130. § alapján köteles végezni. A körhez tartozó községek beutazására és a szedhető díjakra vonatkozó részletesebb feltételek itten megtudhatók.

A pályázati kérvények azon esetben, ha pályázók közszolgáltatásban állanak, az illető hatóságok útján, ellenesetben közvetlenül hozzám betherjesztendők.

Kivátnak, ha a pályázók születési bizonylatuk csatolása mellett előéletükre, középtanodai, illetve más tanulmányaikra vonatkozó bizonyítványokat is kérvényükhöz csatolják.

Földvár, 1895. február hó 18-án.

PILDNER,
főszolgabíró.

Sz. 3475—1895.

129. (1—1)

Árverési hirdetményi kivonat.

A sz.-keresztúri kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy Dr. Gross Frigyes ügyvéd által képviselt Tamási László szent-annai lakos végrehajtónak Tamási Samu és Tamási Lajos bűzödi lakosok végrehajtást szenvedők elleni 116 frt tőke követelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a sz.-udvarhelyi kir. törvényszék (a sz.-keresztúri kir. járásbíró) területén levő, Bűzöd község határára fekvő, a bűzödi 595. sz. tjkvben foglalt 536. hrszra 6 frt, 539/1. hrszra 8 frt, 346/1. hrszra 16 frt, 865/2. hrszra 15 frt, 908. hrszra 6 frt, 1311. hrszra 3 frt, 1922. hrszra 7 frt, 2007. hrszra 3 frt, 2403/2. hrszra 4 frt, 2630. hrszra 17 frt, 2732. hrszra 5 frt, 3313/4. hrszra 2 frt, 3470/1. hrszra 29 frt, 3632., 3633. hrszra 2 frt, 3711., 3713/1. hrszra 14 frt, 3762/1., 3763/1. hrszra 5 frt, 3853. hrszra 3 frt, 3938/1. hrszra 4 frt, 4054., 4368. hrszra 1 frt, 4373. hrszra 19 frt, 4435/1. hrszra 18 frt, 4858/1. hrszra 2 frt, 5334. hrszra 7 frt, 5354/1. hrszra 30 frt, 5435., 5435. hrszra 18 frt, 5698. hrszra 9 frt, 5268. hrszra 2 frt, 6967. hrszra 7 frt, 7020. hrszra 17 frt, 7330/5., 7331/5. hrszra 31 frt, 7334/2. hrszra 7 frt, 7377. hrszra 22 frt, 7890/5., 7892/5., 7893/5., 7894/5., 7890/7. 7892/7., 7893/7., 7894/7. hrszra 7 frt, 8020/2., 8419. hrszra 25 frt, 8607., 8608. hrszra 38 frt, 8776., 8799/3., 8800/3. hrszra 19 frt, 9246/1. hrszra 9 frt, 9567/3. hrszra 15 frt, 9912. hrszra 35 frt, 1072. hrszra 18 frt, 10745. hrszra 1 frt, 10861., 10862. hrszra 12 frt; továbbá a bűzödi 597. sz. tjkvben foglalt 527., 528/1. hrszra 173 frt, 8237. hrszra 27 frt, 8799. 2., 8800. 2. hrszra 19 frt, 9567. 2. hrszra 5 frt, 10271. 2. hrszra 1 frt, 10558. és 10559/2. hrszra 33 frt, s így összesen 776 frtban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1895. évi márczius hó 16-ik napján délelőtti 8 órakor** Bűzöd község házánál megtartandó nyilvános árverésen eladni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát — készpénzben — vagy 1881. évi LX. törvénycikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírral a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság.

Sz.-Keresztúron, 1894. évi november hó 6-án.

CSERESNYÉS,
kir. aljbíró.

Egy konyha-leány kerestetik

Kudsirra, tisztviselő házához,
a ki a főzéshez is ért.

A legjobb bánásmód mellett kívánok szorgalmat, hűséget és becsületességet.

Czim: **K. L. Kudsir** poste restante.

128. (2—2)

Hirdetmény.

Melylyel közhírré tétetik, mikép nyert megyehatósági jóváhagyás alapján Sz.-Cseh községben a folyó év tavaszán megkezdődő 3 egyenlő részben, egymásután következő 3 év nyarán elvégzendő, mintegy 8915 négyszög méter piac-utca flaszterezés és járdakészítési vállalat 4601 frt 25 kr. előirányzott összegben, a **folyó 1895. évi márczius hó 17-én d. u. 2 órakor** Szilágy-Cseh község hivatalos helyiségében megtartandó nyílt versenytárgyaláson fog biztosítani, s a legkedvezőbb ajánlattevőnek vállalatba adadni.

Miről ezen tárgyalásba részt venni s vállalkozni óhajtók azzal értesítettnek, hogy a vonatkozó feltételek egy a versenytárgyalás napján, valamint addig a hivatalos órák alatt megtekinthetők lesznek; továbbá, hogy tárgyalásba bocsátkozni vagy vállalkozni óhajtók kötelesek előirányzott vállalati ár 5%-át bánatpénz gyanánt — a tárgyalásba bocsátkozás előtt — az eljárással megbízott előjárósághoz letenni.

Sz.-Cseh, 1895. évi február hó 15-én.

Ady János,
jegyző.

Szabó György,
főbíró.

MEGHIVÓ.

A „maros-ludasi takarékpénztári részvénytársulat“

VI-ik évi rendes közgyűlését

1895. évi márczius hó 17-én (Vasárnap) délelőtti 10 órakor

fogja megtartani az intézet helyiségében,

melyre a részvényes urak tisztelettel meghívattak, azon megjegyzéssel, miszerint az alapszabályok 20. §-a értelmében: „a közgyűlésen csak oly részvényes gyakorolhatja szavazati jogát, kinek részvénye a közgyűlést megelőző nap déli 12 óráig a társulat pénztáránál még le nem járt szelvényeivel együtt letételt.“

Tárgysorozat:

- 1.) Az igazgatóság jelentése a társulat mult évi üzleteiről és az üzlet-eredmény feletti javaslatlétel.
- 2.) A felügyelő-bizottság jelentése az igazgatóság által elkészített évi zármérlegről, valamint a nyereség felosztását illetőleg tett indítványnak megvizsgálásáról és a szelvények kifizetése idejének meghatározása.
- 3.) Az igazgatóság és felügyelő-bizottság részére a felmentvény iránti határozat.
- 4.) Az alapszabályok 29. és 41. §§-ai értelmében 8 igazgatósági és 5 felügyelő-bizottsági tag újbóli választása.
- 5.) Az alapszabályok 90. §-ának d.) pontja módosítása.

135. (1—3)

STEIN BERTALAN

Kolozsvárt, főtér 34. (Szathmáry-ház.)

Szathmáry Elek ur háza lebontása végett kénytelen vagyok **üzletemmel kiköltözni**, a miért

vászon, chiffon, zsebkendők, kész női-férfi fehérnemű- s szőnyegáru-raktáromat

tetemesen leszállított árban, — „azonnali fizetés mellett“ — árusítom el.

Ezen alkalmat a nagyérd. közönség szives figyelmébe ajánlja

teljes tisztelettel:

Stein Bertalan.

102. (4—x)

TÜZIFA

Nem egy öl, hanem teljes négy köbméter.

Városunkban nagyon elszaporodtak a tűzifa-kereskedők, a fogyasztó közönség nagyra. Jogosan panaszkodnak a vevők: „kicsiny az öl“, mert csakugyan kicsiny, mivel az öllet kereszt rakásban kapják. Teljes négy köbmétert pedig a helyi olcsó árak mellett nem minden tűzifa-kereskedő képes kiadni.

Nagy és kedvező vétel engem azon kellemes helyzetbe hozott, hogy én **teljes 4 km. karok közötti** rakásban, mint a kincstári fatelepen szokásos, a következő árak mellett adhassak:

I. rendű hasáb bükkfa **11 frt 50 kr.**
II. „Hántott cserfa“ **9 frt.** — Házhoz szállítva **1 frttal** drágább.

Tűzifa-telepem az **Áruraktárak és közúti vasút telepen van**, hol a teljes mértékről mindenki meggyőződhetik.

Tűzifám megrendelhető: KÓNYA SÁNDOR úr főtéri, PAP ERNŐ hid-utcai, PAP KRISTÓF és BOSKOVICS JÓZSEF belkőp-utcai üzleteiben, valamint TELLER úr belmonostor-utcai és LUDASSI úr főtéri lottógyűjtődéiben; ugyancsak Széchenyi-téren, a vashíd melletti üzletben.

Házakhoz fa megrendelések felvétele végett én senkit sem küldök s kérem t. vevőimet saját érdekében — azokat, kik mint kiküldöttemek előállanak — mint családokat, elutasítani.

Tűzifát waggon számra, mely majdnem minden nap érkezik, legolcsóbban számítom. Vágtott fa bármily nagy mennyiségben mindenkor kapható. Gyors elszállításról gondoskodva van.

A t. fogyasztó közönség becses pártfogásába magamat ajánlván

WERTHEIMER VILMOS,
SZÉCHENYI-TÉR.

136. (1—5)

OROSZ SZÉPÍTŐ KÜLÖNLÉGES SÉGEK

„Crème Venus“
Bőrápolási szer
Folyópép „Eugenie“
Folyékony piros arczkennős „Eugenie“
„Eugenie“ hintőpor
fehér: rózsaszín és krém színben.
Hajfestőszer
Kaukázus
bajuszpedrő kivonat.

G. RIES
BECS.
N. Grasse-Neudasse

Orosz császári udvari szállító Moszkva.

88. (7—20)

„Vénus crême“ bőr konzerváló szer. Kitűnő, teljesen ártalmatlan cosmeticum, kiváltképpen hasznos a bőr zsírfénye és érdessége ellen; a bőrt vakító fehérré varázsolja, a ráncok és redők képződését megakadályozza és megóvjaa az arczsín fiatalos frissességét. A „Vénus crême“ nem tartalmaz semmi zsírmennyiséget, azért soha sem avasodik s az év és nap bármely szakában minden ártalom nélkül alkalmazható. A t. közönséget saját érdekében kérjük, hogy az itt levő védjegyre szigorúan figyeljen. — Ára 2 frt.

„Eugenie“ folyópép mirtus-virágokból, a virágzó, tiszta arczsín általandó megőzésére. Ugy az arcznak és nyaknak, mint kéznek és karoknak gyönyörű lágyaságot és márványszerű tisztaságot kölcsönöz: a bőr minden érdességét és foltosságát megszünteti. Ára 2 frt.

„Eugenie“ vörös folyékony arczkennős, teljesen ártalmatlan. Az ajknak, arcznak és füleknek szép természetes rózsaszínűt kölcsönöz: villamos fény mellett is természetes színben tűnik fel s 3 napig is tapadva marad a bőrről. Ára 1 frt 50 kr.

„Eugenie“ hintőpor fehér, rózsaszín és krém-színben, tartósan és észrevétlenül tapad s a bőrnek természetes lágyaságot kölcsönöz. Ára 1 frt 50 kr.

Főraktár: **Burger Frigyes** gyógáru-, vegyszer- és illatszertelemben, Kolozsvárt, (főtér, gr. Rhédey-ház.)